

NOTA DE PREMSA

**CANCEL·LACIÓ DE DEUTE DEL BANC MUNDIAL I EL FMI
NO TAN BONES NOTÍCIES**

L'Observatori del Deute en la Globalització denuncia una vegada més que la cancel·lació de deute multilateral aprovada pel Banc Mundial i el FMI aquest passat cap de setmana és totalment insuficient.

Terrassa, 27 de setembre de 2005

La reunió anual del Banc Mundial i el FMI celebrada a Washington aquest passat cap de setmana, ha acabat amb felicitacions mútues i paraules grandiloqüents sobre el gran pas donat per ambdues institucions en pro de la lluita contra la pobresa. El FMI i el Banc Mundial han decidit, després d'alguns dubtes, aprovar la proposta del G8 de cancel·lar el deute multilateral que amb aquestes institucions tenen un grup d'entre 18 i 38 països del sud.

"Els líders de 38 països ja no hauran de triar entre gastar els seus recursos en benefici dels seus pobles o reemborsar deutes impossibles de pagar, que sovint han estat el llegat de governs anteriors", declarava ahir diumenge el president del Banc Mundial (i responsable del disseny de la invasió de L'Iraq als EUA) Paul Wolfowitz. Res més lluny de la realitat.

La iniciativa que han reafirmat aquest cap de setmana el BM i el FMI no és altra que la que van proposar amb gran efecte mediàtic els ministres de finances del G7 a Londres al juny d'aquest any, i van ratificar, amb igual impacte en els mitjans, els caps de govern del G8 a Gleanegles (Escòcia) al juliol. Recordem en què consisteix la iniciativa: el FMI, el Banc Mundial i el Banc Africà de Desenvolupament, cancel·laran els deutes que tenen amb ells els països que hagin arribat al punt de culminació de la Iniciativa HIPC.

Fins a ara hi ha 18 països que poden beneficiar-se d'aquesta cancel·lació, aquells que han implementat amb èxit els programes econòmics marcats per el FMI en el marc de la Iniciativa HIPC (liberalització dels mercats interns, privatitzacions, exportació costí el que costí, reducció de serveis socials, etc.). El número de beneficiaris sembla que pot créixer en 10 països més a principis de 2006. Una desena de països HIPC que es troben en les primeres etapes de la Iniciativa podrien no arribar a beneficiar-se en cap moment d'aquesta cancel·lació si no compleixen amb les dures exigències de política econòmica que aquesta imposa. A més, queden fora tots els països que no es troben sota la Iniciativa HIPC, països com Haití, Bangla Desh o Nepal, d'entre els més empobrits del planeta, o països com els que van ser devastats pel Tsunami del sud-est asiàtic al desembre passat, o països com Nigèria o Angola que podrien tenir un paper destacat en el desenvolupament del continent Africà. De fet, els 40.000 milions de dòlars promesos en cancel·lacions suposen tan sols el 2,5 % del deute extern total dels països empobrits. Perquè Wolfowitz i Rato s'obstinen en anomenar-ho "cancel·lació del 100% del deute"?

Wolfowitz s'equivoca al afirmar que els països beneficiaris ja no haurien d'escollir entre "gastar els seus recursos en benefici dels seus pobles o reemborsar deutes impossibles de pagar", doncs l'acord fa referència tan sols a una part deutes multilaterals, exclouent els deutes bilaterals i privats, i fins i tot els deutes dels països llatinoamericans beneficiaris al Banc Interamericà de Desenvolupament. Per exemple, un país com Bolívia tan sols veurà reduït el servei del deute en un 24 %, Etiòpia en un 29% i Zàmbia en un

Telf./Fax 34.93.785.13.18 .
C/Colom, 114 . Edifici Vapor Universitari
08222-Terrassa

38 %¹. A més, els països rebran cancel·lacions tan sols després d'implementar les polítiques econòmiques "adequades", de manera que els quedarà ja poc on escollir, doncs aquestes polítiques blinden els pressupostos dels països del sud i limiten enormement la despesa social. Es tracta, novament, de cancel·lacions condicionades a l'adopció de mesures econòmiques neo-liberals dissenyades des de Washington. Finalment, hi ha països com Bèlgica que estan pressionant per a que les cancel·lacions siguin esglaonades a mesura que els països beneficiaris vagin complint amb les condicionalitats.

A més, la promesa de cancel·lació assumida aquest passat cap de setmana pel BM i el FMI depèn de que es facin realitat aportacions "voluntàries" dels països donants a aquestes institucions per a sufragar les pèrdues que provoquin les cancel·lacions. Un esquema molt similar al de la Iniciativa HIPC. Al 1999 els països del G7 van anunciar el reforç d'aquesta iniciativa, promentent fins a 100.000 milions de dòlars en cancel·lacions, que havien de fer-se realitat a mesura que els països rics aportessin recursos al Fons Fiduciari HIPC del Banc Mundial i el FMI (*HIPC Trust Fund*) i realitzessin cancel·lacions bilaterals. Tan sols poc més de 30.000 milions de dòlars han estat cancel·lats (uns 44.000 milions de dòlars compromesos en total). Queden més de 50.000 milions de promeses que es van esvaïr en l'aire. Qui ens diu que aquesta vegada no passarà el mateix?

En conclusió, el que els mandataris dels països rics presenten com un triomf i un gran pas cap a l'eradicació de la pobresa, no és més que un lleu alleugeriment per a alguns països empobrits i una gran maniobra de distracció i *neteja de cara*. Una distracció respecte a qüestions com la II·legitimitat del Deute o l'existència de Deutes Ecològics i Socials que els països del Nord segueixen acumulant sense reconèixer-ho. El mateix Wolfowitz feia referència en les seves declaracions, sense abordar el tema en la seva justa mesura, als deutes que "sovint han estat llegat de governs anteriors". Aquests deutes van ser en gran mesura contractats per règims despòtics o per governs corruptes, en ocasions els diners es van destinar a projectes que van atemptar contra els drets humans, econòmics, socials o culturals, o van causar desastres ecològics. La realització de Auditories Integrals sobre el Deute Extern, tal com reclamem des dels moviments socials, podria dilucidar el grau de il·legitimitat del Deute Extern. Però el Banc Mundial i el Fons Monetari Internacional prefereixen llençar alleugeriments insuficients i condicionats, relegant el problema del Deute a una qüestió merament financera, abans que afrontar les seves dimensions polítiques.

Contacte: Iolanda Fresnillo - premsa@debtwatch.org - 93 785 13 18

Observatori del Deute en la Globalització

*Càtedra UNESCO en tecnologia, desenvolupament sostenible,
desequilibris i canvi global de la Universitat Politècnica de Catalunya*

Càtedra UNESCO de Sostenibilitat

UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE CATALUNYA

¹ Càlcul de Erlassjahr (Alemanya), publicat en l'informe "Implicacions de l'acord sobre deute del G7" d'Eurodad: http://www.eurodad.org/uploadstore/cms/docs/G7_Acuerdo_espa%C3%B1ol.pdf